

dem“. Disse Udtalelser ere altsaa faldne paa det Tidspunkt, da de otte Herrer meddelte deres Hensigt at træde ud af Partiet, en Hensigt, som de jo netop udtalte i Anledning af den Divergens, der var med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Forslag der skulde lægges til Grund for Udvalgets Behandlinger, enten Regeringsforslagene eller Kommissionsforslagene, og overhovedet i Anledning af Spørgsmaalet om Udvalgets Sammensætning, altsaa paa et Tidspunkt, da Regeringsforslagene alt havde foreligget i nogen Tid og vare fuldstændig kendte.

Naar jeg nu skal gaa over til at omtale de Indvendinger, som forskellige Talere her have fremsat mod de foreliggende Lovforslag, nødsages jeg til at skelne mellem de Indvendinger, som rettes mod, hvad jeg har foreslaaet i de af mig udarbejdede Forslag, og dem, som ramme den Udvidelse, der af det andet Ting er givet disse Forslag i de nu foreliggende Lovforslag. Det vil jo nemlig erindres, at de af mig fremsatte Forslag gik ud paa at indskrænke Reformen til en Ophævelse af Land- og Ligningsskatten og en tilsvarende Del af Bygningsafgiften og disse Skatters Erstatning med en Formue- og Indkomstskat. Jeg vilde altsaa med beraad Hu kun tage et enkelt Skridt fremad i den Retning, som det andet Ting nu har ønsket at gaa videre i, netop fordi jeg dels tog Hensyn til den Forstyrrelse, som en saadan Reform altid uundgaaeligt vil fremkalde over for mange enkelte, og dels ogsaa, fordi jeg ønskede at indhente Erfaringer med Hensyn til de finansielle Resultater og saaledes have fast Grund under Fødderne, før man gik videre. Naar det andet Ting nu imidlertid har anset det for rigtigt at gaa videre og gennemføre det samme Princip straks fuldt ud over for samtlige direkte Statsskatter i deres fulde Omfang, har jo Grunden dertil for en stor Del været den, som i det andet Ting er bleven angiven særlig af det 12te kongevalgte Medlem (Estrup), nemlig at der først ved de tidligere Regeringsforslag og dernæst ved Kommissionens Forslag var blevet saaledes rokket ved Gammelskatten og Bygningsafgiften i dens Helhed, at det kun kunde betragtes som et Tidsspørgsmaal, naar man blev nødsaget til at udstrække Reformen ogsaa til disse Dele af de direkte Skatter, og jeg har da kunnet tiltræde det andet Tings Formening om, at det kunde være ønskeligt og rigtigt straks at gøre en Ende paa hele dette Agitationsstof med det samme. Naar der nu i Gaar

fra forskellige Talere fremkom Udtalelser om, at det dog vilde være rigtigt at faa en Overgangstid, for at Forandringen kunde foregaa lidt mere lempeligt, skal jeg dertil kun sige, at dette jo for saa vidt stemmer med den Tanke, der laa til Grund for de af mig udarbejdede Forslag, og jeg ser heller ikke, at der i og for sig er noget til Hinder for, at dette Spørgsmaal tages op til Forhandling i Fællesudvalg; thi der vil jo i og for sig ikke være noget til Hinder for, at man straks fastslaar Reformen i dens fulde Omfang, men samtidig bestemmer, at den indtræder successivt, i forskellige Stadier, i Løbet af nogle Aar, selvfølgelig saaledes, at den gamle Ordning midlertidigt delvis bliver opretholdt ved Siden af den ny, indtil Overgangen kan gennemføres fuldt ud. Men naar det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) i Gaar fremsatte den Formening, at man kunde begynde med at afskaffe samtlige direkte Statsskatter nu og saa lade staa hen til senere Forhandling, hvorledes man skulde tilvejebringe Kompensation derfor, saa maa jeg rigtignok betegne en saadan Tanke som ganske umulig, jeg kan ikke se rettere, end at Forsøg paa at bringe et saadant Forslag frem maa betragtes som absolut enstydigt med et Forsøg paa at bringe Reformen til at strande.

I Forbigaaende skal jeg bemærke, at naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) i Gaar udtalte, at den foreslaaede Ejendomsskyld af 1,2 pro mille var alt for høj og henviste til, at Kommissionen kun var gaaet til en Formueskat af $\frac{1}{2}$ pro mille, saa er det jo herved ganske overset, at Kommissionen ved Siden deraf foreslaar en Indkomstskat, en Skat paa Indkomsten af den samme Formue, hvilken Skat altsaa maa lægges til og maa medregnes, naar man spørger om, hvor meget der bliver krævet i Skat af Formuen. I de her foreliggende Forslag holdes Formue og personlig Indkomst ude fra hinanden, der er ikke Tale om Dobbeltbeskatning, men efter Kommissionens Forslag skal der betales $\frac{1}{2}$ pro mille af Formuen direkte og dernæst indtil 2 à $2\frac{1}{2}$ pCt. af Indkomsten af den samme Formue, altsaa omtrent 1 pro mille rundt taget, til yderligere, saaledes at det dog forekommer mig, at det snarest kommer op over det, som her er foreslaaet, i Særdeleshed naar man tager i Betænkning, at der ved Siden deraf skulde bestaa $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten til Staten, som vel kan siges at svare til $\frac{2}{3}$ pro mille af Værdien.

De fremkomne Indvendinger mod de